

TEATR NARODOWY

GRZEGORZ WIŚNIEWSKI

Absolwent Wydziału Reżyserii Dramatu PWST w Krakowie (1996). Zadebiutował w 1997 roku w Krakowskim Teatrze Scena STU *Babińcem* Czechowa, potem wyreżyserował tam jeszcze *Prezydentki* Schwaba (1999). Reżyserował w krakowskim Teatrze im. Juliusza Słowackiego (*Zdarzenia na brygu Banbury* Gombrowicza, 1999; *Płatonow* Czechowa, 2000; *Plastiki* von Mayenburga, 2016), w teatrach wrocławskich: Współczesnym (*Rzeźnia* Mrożka, 2000) i Polskim (*John Gabriel Borkman* Ibsena, 2005), w teatrach warszawskich: Powszechnym (*Prezydentki* Schwaba, 2001; *Kształt rzeczy* LaBute'a, 2002; *Białe małżeństwo* Różewicza, 2003; *Letnicy* Gorkiego, 2004), Studio (*Józefi* Maria Turriniego, 2011), Współczesnym (*Kamień* von Mayenburga, 2016), Teatrze im. Hieronima Konieczki w Bydgoszczy (*Plastelina* Sigariewa, 2005), w Teatrze im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu (*Mewa* Czechowa, 2007), w Teatrze im. Stefana Jaracza w Łodzi (*Brzydal* von Mayenburga, 2007 – polska prapremiera; *Zagłada ludu albo moja wątroba jest bez sensu* Schwaba, 2008; *Przed odejściem w stan spoczynku* Bernharda, 2010; *Król Ryszard III* Shakespeare'a, 2012; *Plac Bohaterów* Bernharda, 2017), Teatrze im. Wilama Horzycy w Toruniu (*Maria Stuart* Schillera, 2008; *Śnieg* wg Witkacego, 2010), Teatrze im. Stefana Żeromskiego w Kielcach (*Harper* Stephensa, 2016).

Od 2001 roku jest etatowym reżyserem Teatru Wybrzeże w Gdańsku, gdzie wystawił *Jana Gabriela Borkmana* Ibsena (2001), *Mewę* Czechowa (2002), *Matkę* Witkacego (2003), *Przed odejściem w stan spoczynku* Bernharda (2004), *Księżną d'Amalfi* Webstera (2006), *Słodkiego ptaka młodości* Williamsa (2008), *Zmierzch bogów* wg Badalucca, Medioliego, Viscontiego (2009), *Personę* Bergmana (2010), *Płatonowa* Czechowa (2013), *Kamień* von Mayenburga (2014), *Kto się boi Virginii Woolf?* Albee'ego (2015), *Bella figura* Rezy (2018), *Fedre* Racine'a (2019), *Lillę Wenedę* Słowackiego (2020) i *Niepokój* Wyrypajewa (2021).

W Teatrze Narodowym wyreżyserował *Królową Margot* wg Dumasa (2012) i *Sonatę jesienną* Bergmana (2020).

Laureat m.in. łódzkiej Złotej Maski – czterokrotnie za reżyserię (2008, 2009, 2015 i 2016), oraz za scenografię (2012) do *Ryszarda III*. Za ten sam spektakl otrzymał także Złotego Yoricka Festiwalu Szekspirowskiego w Gdańsku (2012). Uhonorowany Feliksem Warszawskim w kategorii najlepsza reżyseria za *Królową Margot* (2013) oraz Nagrodą im. Konrada Swinarskiego za reżyserię *Zmierzchu bogów* (2010), a także nagrodą dla najlepszego reżysera XXXVII Warszawskich Spotkań Teatralnych oraz kieleckiej Róży Dziennikarzy i Dzikiej Róży publiczności (2017) – wszystkie za spektakl *Harper* (2016).